

[Knud Bro.]

Og så kan jeg godt se, at der kan være nogle, som kan bekymre sig for organisationer osv. og sige: ja men er det nu ikke farligt for disse organisationer? Dertil vil jeg gerne sige, at jeg betragter disse organisationer som væsentlige og som et naturligt led i arbejdet, og der har ikke været tale om, at de skulle undrages støtte, sådan som den findes på finansloven, men på den anden side måtte den fulde konsekvens af det ønske, som rejstes meget stærkt for os om direkte valg og direkte demokratiske valg, være den, vi har draget, og det synes jeg er væsentligt.

Med hensyn til forbindelsen mellem forskning og undervisning vil jeg gerne sige, at her finder vi det naturligt, at de studerende er repræsenteret, hvor disse afgørelser træffes, først og fremmest i institutrådene.

Med hensyn til de kollegiale råd, som skal nedsættes, vil jeg også gerne understrege, at det har været i udvalgets ånd, at disse råd naturligvis fik en forholdsmæssig repræsentation på samme måde, som hele lovforslaget i øvrigt arbejder med det.

Med hensyn til fakultetsrådene og bedømmelsesudvalgene synes jeg også, at der sker en forenkling, og jeg synes også, der er en substans i det, som er rigtig: dette med, at man nu kun får bedømmelsesudvalg, som indstiller, og at rådene derefter træffer afgørelsen. Det vil jo i hvert fald betyde, at de, som vi har ønsket at få repræsenteret i hele dette system, også har en mulighed for at påvirke afgørelsen her. Jeg synes, at dette både ud fra en videnskabelig, en saglig og en politisk betragtning er tilfredsstillende og rigtigt.

Endvidere vil jeg sige, at vi har lagt vægt på — det forstår jeg skal fremgå af anordningerne — at forskningen også vil blive kanaliseret på en sådan måde, at den vil komme til kendskab og blive påvirket efter samme principper eller samme filosofi, som vi i øvrigt har lagt i denne lovgivning.

Endelig skal jeg sige som det næstsidste af det, jeg gerne vil omtale, at jeg finder det helt naturligt, at offentlighedsprincippet kommer til at gælde på universiteterne. Man har fra studenternes side tidligt i forhandlingerne ønsket et udskiftelighedsprincip, sådan at man kunne skifte ud. Det har vi ikke fundet hensigtsmæssigt. Vi har ment,

at folk måtte have en vis arbejdstid; også af hensyn til de modparter, de skulle forhandle med, har vi fundet det rimeligt, at de i hvert tilfælde sad i en vis rimelig periode. Men på den anden side har vi lagt meget stor vægt på, at disse mennesker kommer til at arbejde efter et offentlighedsprincip, sådan at de, der har valgt dem, kan følge med i, hvordan de styrer tingene.

Til sidst skal jeg sige, at jeg takker ministeren, fordi han har udvist det mod, at han har turdet påtage sig — ikke at binde sig, men dog at antyde, at det er hans vilje meget hurtigt, nemlig i 1971, at tage stilling til spørgsmålet om den centrale styring af alt det, vi nu arbejder med og har arbejdet med hele dagen. Jeg har tidligere gjort mig til talsmand for direktoratstanken. Jeg skal styre min utålmodighed og vente med at hæfte nogen betegnelse på det, men blot sige: efter det, vi har lavet her i dag; hr. minister, betragter vi det som helt alvorligt, at vi nu i løbet af meget kort tid når frem til en central styring, så vi kan planlægge for et samlet område. Det er, om jeg så må sige, den naturlige afslutning på dagens mange beslutninger og lange debatter.

Enggaard: Det lovforslag, der nu er til anden behandling, vil blive gennemført med en række ændringer, men ændringer af en sådan karakter, at de ikke ændrer hovedlinjerne i det fremsatte lovforslag. Hovedsigtet er fortsat en integration af lærerkræfterne. Det er spørgsmålet om at give medindflydelse for såvel studerende som lærerkræfter af forskellig art i de organer, som skal lede de forskellige trin af universiteternes virksomhed, og det er et spørgsmål om, at der fastsættes regler for, hvordan disse ting skal foregå.

Jeg tror, det er væsentligt, at der gennem lovgivningen fastsættes hovedregler for, hvordan disse ting skal fungere, og vi har fra venstres side fra første begyndelse lagt megen vægt på, at regeringen tog det initiativ at fremsætte et forslag om universiteternes styring, sådan at disse ting, som er af meget stor betydning for samfundets videre udvikling og også har en meget stor økonomisk og menneskelig rækkevidde, kan være under et parlamentarisk ansvar i egentlig forstand.

Jeg tror, at universiteterne, som jo er statsinstitutioner, skal varetage samfunds-